

Arrest

nr. 88 665 van 28 september 2012
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Kosovaarse nationaliteit te zijn, op 27 juni 2012 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 25 mei 2012.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 31 juli 2012 met toepassing van artikel 39/73 van voormelde wet.

Gelet op het verzoek tot horen van 3 augustus 2012.

Gelet op de beschikking van 11 september 2012 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 21 september 2012.

Gehoord het verslag van kamervoorzitter F. HOFFER.

Gehoord de opmerkingen van advocaat A. HAEGEMAN, die loco advocaat V. LETEN verschijnt voor de verzoekende partij, en van attaché C. MISSEGHES, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

Verzoekster steunt haar asielaanvraag volledig op dezelfde motieven die door haar echtgenoot V.I. werden uiteengezet in het kader van diens asielaanvraag.

Inzake haar echtgenoot V.I. wordt bij arrest nr. 88 663 van 28 september 2012 als volgt gemotiveerd:

“Uit de bestreden beslissing blijkt dat verzoeker de vluchtelingenstatus en de subsidiaire beschermingsstatus werden geweigerd omdat (i) ernstige tegenstrijdigheden tussen zijn opeenvolgende verklaringen en die van zijn echtgenote betreffende zijn reisroute zijn algemene geloofwaardigheid aantasten, (ii) geen enkel geloof kan worden gehecht aan het verlies van de Servische

identiteitsdocumenten, (iii) hij zijn beweringen dat zij in Servië systematisch gediscrimineerd werden niet aannemelijk heeft gemaakt, (iv) het incident waarbij hij in Subotica geslagen werd te ver in de tijd gesitueerd is om heden nog een gegronde vrees voor vervolging te veroorzaken of een reëel risico op ernstige schade te vormen, (v) de nationalistische slogans die op de achterkant van zijn woning werden geschilderd onvoldoende zwaarwichtig zijn om te kunnen getuigen van vervolging in de zin van de vluchtelingenconventie of van ernstige schade zoals bedoeld in de definitie van subsidiaire bescherming, (vi) de feiten met de corrupte politieagent dateren van meer dan vijf jaar geleden en hij niet aannemelijk heeft gemaakt dat hij geen stappen zou kunnen ondernemen om een dergelijke houding van een individuele Servische politieagent aan te klagen, (vii) uit niets blijkt dat hij bij terugkeer naar Servië niet langer op de Servische gezondheidszorg beroep zou kunnen doen en het feit dat hij onvoldoende middelen had om de operatie van zijn echtgenote te betalen een probleem van socio-economische aard is en (viii) uit niets blijkt dat hij anno 2012 niet naar Kosovo zou kunnen terugkeren.

Met toepassing van artikel 48/5, §1 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen kan vervolging in de zin van artikel 48/3 of ernstige schade in de zin van artikel 48/4 uitgaan van of veroorzaakt worden door niet-overheidsactoren, indien kan worden aangetoond dat noch de Staat, noch partijen of organisaties die de Staat of een aanzienlijk deel van zijn grondgebied beheersen, inclusief internationale organisaties, bescherming kunnen of willen bieden tegen vervolging of ernstige schade.

Artikel 48/5, §2 van voormelde wet bepaalt dat bescherming in de zin van artikel 48/3 en artikel 48/4 in het algemeen wordt geboden wanneer de actoren, omschreven in het eerste lid, redelijke maatregelen tot voorkoming van vervolging of het lijden van ernstige schade treffen, onder andere door de instelling van een doeltreffend juridisch systeem voor opsporing, gerechtelijke vervolging en bestraffing van handelingen die vervolging of ernstige schade vormen, en wanneer de verzoeker toegang tot een dergelijke bescherming heeft.

Uit de objectieve en actuele informatie van de commissaris-generaal, toegevoegd aan het administratief dossier, blijkt dat de overheidsinstellingen in Servië de redelijke maatregelen zoals beoogd in artikel 48/5, § 2 van de voormelde wet hebben getroffen. Verzoeker onderneemt in zijn verzoekschrift geen poging om deze informatie of de daaruit getrokken conclusie met andersluidende informatie te weerleggen. Evenmin voert hij in zijn verzoekschrift enig argument aan dat aantoonde dat hij geen toegang zou hebben tot een daadwerkelijke bescherming van zijn nationale overheid in de zin van artikel 48/5, § 2.

Daargelaten de vraag of de aangevoerde feiten waar zijn, is bijgevolg niet voldaan aan een wezenlijke vereiste om de aanvraag te kunnen laten vallen onder het toepassingsgebied van de artikelen 48/3 en 48/4.

De medische problemen van verzoekers echtgenote en het feit dat hij onvoldoende financiële middelen had om de operatie te betalen ressorteren niet onder het toepassingsgebied van de artikelen 48/3 en 48/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Verzoeker, die met toepassing van artikel 39/73, §4 van de voormelde wet gevraagd heeft om gehoord te worden, beperkt er zich ter terechtzitting toe tot het verwijzen naar zijn verzoekschrift.

Gelet op het voorgaande toont verzoeker niet aan dat hij redenen heeft om te vrezen te worden vervolgd in vluchtelingenrechtelijke zin of dat hij een reëel risico op ernstige schade loopt in geval van terugkeer naar Servië."

Bijgevolg toont verzoekster evenmin aan dat zij redenen heeft om te vrezen te worden vervolgd of dat zij een reëel risico op ernstige schade loopt in geval van terugkeer naar Servië.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op achtentwintig september tweeduizend en twaalf door:

dhr. F. HOFFER,
mevr. K. VERHEYDEN,

kamervoorzitter,
griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERHEYDEN

F. HOFFER